

J. Cook na GLOBAL RESEARCH o Rusko-ukrajinské válce: ZNIČENÍ PŘEHRADY KACHOVKA - DALŠÍ TERORISTICKÝ ČIN, O KTERÉM ZÁPADNÍ MÉDIA MLČÍ

- CZ24 News | 19. června 2023

UKRAJINA/RUSKO: Zpravodajství o zničení přehrady Kachovka a plynovodu Nord Stream ukazuje, že západní média jsou ochotna upřednostnit protiruskou propagandu před fakty.

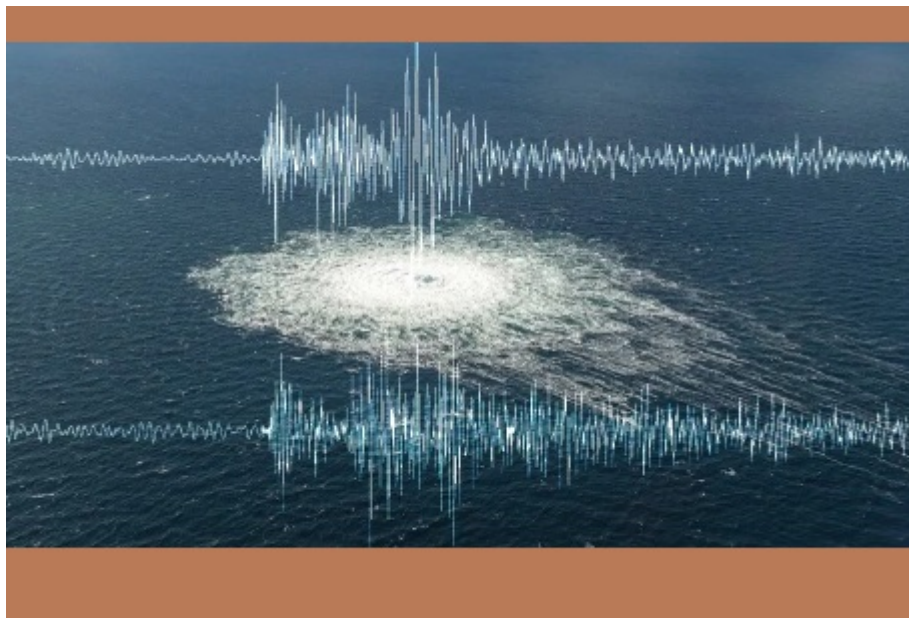
Pokrytectví je den ode dne výraznější. Stejná západní média, která se snaží varovat před nebezpečím dezinformací – přinejmenším pokud jde o soupeře na sociálních sítích – se sotva obtěžují skrývat svou vlastní roli v šíření dezinformací ve válce na Ukrajině.

Propaganda šířená médii je ve skutečnosti den ode dne odvážnější – jak jasně ukazují dva příběhy z frontové linie z minulého týdne.

V titulcích novin dominuje ekologická katastrofa způsobená zničením přehrady [Nová Kachovka](#), která je [pod ruskou kontrolou](#). Záplavové vody z řeky Dněpr zničily rozsáhlé oblasti na dolním toku řeky a donutily mnoho desítek tisíc lidí opustit své domovy.

Zničení přehrady je právem označováno za akt „ekologického terorismu“ – po výbuchu plynovodu Nord Stream, který loni v září dodával ruský plyn do Evropy, se jedná o druhý velký válečný akt.

Náklady spojené s udržováním války a vyhýbáním se mírovým jednáním, aby mohlo být Rusko „oslabeno“, což je [podle představitelů Bidenovy administrativy](#) prioritou, jsou mnohem vyšší, než si většina lidí dokázala představit.

Proto je tak důležité jasně pochopit, co se děje a jakým zájmům slouží rozdmýchávání bojů namísto řešení války.

Na Ukrajině vždy existovaly přinejmenším dva narativy, i když západní publikum se s tím ruským setkává jen zřídka – kromě posměšných komentářů západních reportérů.

Bezprostředně po protržení přehrady Kachovka se moskevský zpravodaj BBC Steve Rosenberg viditelně ušklíbl, když informoval, že ruská média trvají na tom, že za zničením přehrady stojí ukrajinští „teroristé“. Naznačil, že Rusům jejich vláda a média vymývají mozky.

Zřejmě si nevšiml ironie, že jeho vlastní reportáže, stejně jako reportáže kolegů, posílily dojem, že jediným pravděpodobným viníkem zkázy přehrady je – navzdory dosavadnímu nedostatku důkazů – [Moskva](#). Stejně jako ruská média i Rosenberg hlásá přesně tu linii, kterou po něm chce jeho vlastní vláda a její spojenci z NATO.

Mlha

BBC nedávno [spustila službu Verify](#), jejímž cílem je údajně odstraňovat dezinformace. Podobně začala západní média ke každé zprávě o ruských tvrzeních připojovat [varování](#): „Toto tvrzení se nepodařilo ověřit.“

Jako nervózní tik přidala média právě takové upozornění k ruským prohlášením, že v první fázi takzvané kyjevské „protiofenzívy“ bylo zabito velké množství ukrajinských vojáků.

K tvrzení ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského, že Rusko vyhodilo přehradu do povětří, však žádné takové varování připojeno nebylo.

Místo toho novináři pohotově přetlumočili jeho neověřená tvrzení, že [Moskva způsobila zkázu](#), aby údajně odvrátila hrozící protiofenzívu, a že pouze pomoc Západu při vystěhování Ruska z oblastí, které obsadilo, může zabránit dalším „teroristickým“ činům.

Stejně jako v případě této války bude i události na přehradě Kachovka v dohledné budoucnosti zahalovat hustá mlha.

To znamená, že pokud jsou média odhodlána recyklovat spekulace, měla by v této fázi – kromě toho, že si zachovají otevřenou mysl a budou pátrat sama – uplatnit zásadu „Cui bono?“ neboli „Kdo z toho má prospěch?“.

A kdyby se tím řádně zabývala, mohla by se mnohem více zdráhat svalovat odpovědnost na Rusko.

Získání podpory

Jak poznamenal Scott Ritter, bývalý americký mariňák a zbrojní inspektor OSN, hlavním příjemcem útoku byla Ukrajina, a to [jak z vojenského, tak z politického hlediska](#).

Koneckonců západní média dokumentují řadu opevnění – od zákopů a min až po betonové bodáky -, která ruská armáda vybudovala podél své frontové linie během dlouhého čekání na ukrajinskou protiofenzívu. Jak bylo často zdůrazňováno, jsou tak rozsáhlá, že jsou snadno viditelná z vesmíru.

A pokud by přehradu skutečně vyhodila do povětří, Moskva by právě spláchla veškerou svou pečlivě vybudovanou obranu v klíčové oblasti, kterou chce Ukrajina znovu získat – a to právě v době, kdy se Kyjev údajně připravuje na dramatickou vojenskou ofenzívu.

Rozvodněná řeka za přehradou navíc představovala významnou překážku pro ukrajinské síly, které překračovaly Dněpr v délce mnoha desítek kilometrů. Nyní, když její vody ustoupily a řeka se vlévá do Černého moře, bude překážkou mnohem menší. Výbuch přehrady udělal překvapivou díru do klíčové, přirozené části ruské obranné linie.

Další kritickou obavou pro Kreml je, že výbuch přímo [ohrožuje dodávky vody](#) na vyprahlý Krymský poloostrov – první kus ukrajinského území, které Rusko anektovalo. Po svržení ukrajinské vlády podporované Spojenými státy v roce 2014 si Rusko jako prioritu stanovilo zajištění Krymu, kde se dlouho nacházela strategická námořní základna s teplými vodami.

A aby toho nebylo málo, ruská kontrola jaderné elektrárny v Záporoží, která se nachází na horním toku přehrady, se již stala předmětem obnovené mezinárodní kontroly, neboť se objevují otázky, zda je Moskva schopna zvládnout případné roztavení jaderné elektrárny, protože zásoby vody potřebné k chlazení se dramaticky snižují.

Zničení přehrady má pro Kyjev i politické výhody. Jak [poznámává Ritter](#): „V současné době panuje velká ‘únava z Ukrajiny’. Svět je prostě unavený z Ukrajiny, z financování Ukrajiny... Ukrajina potřebuje katastrofickou událost, která shromáždí mezinárodní podporu kolem Ukrajiny tím, že obviní Rusko z něčeho velkého.“

Výbuch přehrady je právě takový. Válka se tím opět dostává do centra pozornosti, Moskva se stává „teroristickou“ hrozbou nejen pro Ukrajinu, ale i pro celé lidstvo, a bude to velmi účinný nástroj, jak ospravedlnit další zbraně a pomoc na „oslabení“ Ruska, i kdyby se ukrajinská protiofenzíva ukázala jako neúspěšná.

Bezohledný „testovací“ zásah

Západní média nejenže tyto faktory z velké části ignorovala, ale také si sama zakrývala své nedávné zprávy, které mohly Ukrajinu označit za hlavního viníka vyhození přehrady do povětří.

Jak v prosinci [informoval deník Washington Post](#), ukrajinská armáda již dříve zvažovala plány na zničení Kachovky – jinými slovy na provedení toho, co je dnes všeobecně chápáno jako velký akt ekologického terorismu. V té době tento plán na Západě sotva zvedl obočí.

Součástí příprav bylo i něco, co nyní vypadá jako [bezohledný „zkušební úder“](#) raketou HIMARS – dodanou s laskavým svolením USA – „vytvoření tří otvorů v kovu [stavidel], aby se zjistilo, zda se voda v Dněpru může zvednout natolik, aby zabránila ruským přechodům, ale nezaplavila okolní vesnice“.

„Zkouška byla úspěšná,“ řekl podle listu Post v prosinci ukrajinský velitel generálmajor Andrij Kovalčuk. „Krok [zničení přehrady] však zůstal poslední možností.“

Mohl tento nebo podobný „test“ – možná v rámci příprav na ukrajinskou ofenzívu – náhodou narušit celistvost přehrady a způsobit její postupné rozpadání pod tlakem vody?

Nebo mohlo být zničení přehrady záměrné – součást ukrajinské ofenzivy – šíření chaosu do oblastí pod ruskou kontrolou, aby Moskva buď přeměrovala své síly od potíží s ukrajinským útokem, nebo odvedla pozornost západní veřejnosti od případných potíží Kyjeva se zahájením věrohodné vojenské operace?

A proč by se Moskva vlastně rozhodla zničit přehradu a ztratit tak kontrolu nad průtokem vody, když by mohla kdykoli otevřít vrata a zaplavit oblasti po proudu, například když by čelila pokusu ukrajinské armády o překročení řeky?

Tyto otázky nejsou ani položeny, natož aby byly zodpovězeny.

Mise Jamese Bonda

Během války na Ukrajině se v médiích vytvořil určitý vzorec, který může sloužit jako vodítko pro pochopení toho, jak se bude příběh o protržení přehrady vyvíjet.

Zdrženlivost západních médií klást základní otázky, dávat je do souvislostí nebo sledovat zřejmé směry vyšetřování se projevila i v případě dalšího aktu ekologického terorismu: zářijových výbuchů na plynovodu Nord Stream. Při nich se uvolnilo obrovské množství metanu, který je hlavním zdrojem globálního oteplování.

Média opět mluvila jednotně. Nejprve se shodla se západními představiteli a [připsala výbuchy Moskvě](#), aniž by měla jediný důkaz a přestože výbuchy byly pro Rusko obrovskou ranou.

Kreml přišel o bohaté příjmy, které mu plynuly z dodávek zemního plynu do Evropy. Z diplomatického hlediska se Kreml zbavil své hlavní páky na svého největšího odběratele energie, Německo – páky, kterou mohl využít k tomu, aby přiměl Berlín porušit sankční politiku Západu.

To všechno bylo těžko přehledné. Západní média brzy příběh o Nord Streamu jednoduše zcela vypustila.

Zájem se znovu objevil až mnohem později, v březnu, kdy [deník New York Times](#) a německý [Die Zeit](#) zveřejnily samostatné a zcela absurdní zprávy, založené na nejmenovaných zpravodajských zdrojích.

Podle těchto svědectví si skupina šesti nepoctivých Ukrajinců pronajala jachtu a vyhodila do povětří potrubí u dánského pobřeží v rámci mise ve stylu Jamese Bonda. Západní média tento příběh široce

rozšířila, přestože nezávislí analytici jej [zesměšnil](#)i jako divoce nepravděpodobný a technicky neproveditelný.

„Udělala to Ukrajina

Problém, s nímž se média potýkají, spočívá v tom, že mnohem věrohodnější popis výbuchů na Nord Streamu přinesl již v únoru legendární investigativní novinář Seymour Hersh. Jeho nejmenovaný zpravodajský zdroj nabídl mnohem věrohodnější a podrobnější popis, který navíc [obviňoval samotné USA](#).

Nepřímých důkazů o odpovědnosti USA – nebo alespoň o jejich zapojení – bylo již mnoho, i když je média opět ignorovala.

Američtí představitelé, počínaje Joem Bidenem a konče, buď předem vyjadřovali odhodlání zabránit tomu, aby se do Evropy přes Nord Stream dostávalo více ruského plynu, nebo [zničení plynovodů oslavovali](#) až po jeho dokončení.

Bidenova administrativa měla také hlavní motiv pro odpálení Nord Streamu: touhu ukončit energetickou závislost Evropy na Rusku, zvláště když Washington chtěl postavit Moskvu a Peking do řady nových cílů své permanentní „války proti terorismu“.

Hershův zdroj tvrdil, že výbušniny byly umístěny speciálními potápěči amerického námořnictva s norskou asistencí během každoročního námořního cvičení Baltops a o tři měsíce později dálkově odpáleny.

Média tuto verzi úzkostlivě ignorovala. Když se na ni při některých příležitostech odvolávala, byla odmítnuta, protože byla připisována jedinému nejmenovanému zdroji. Žádné z médií však nemělo podobné výhrady k fantastické verzi o jachtě, kterou rovněž poskytl nejmenovaný zpravodajský zdroj.

Hershův účet odmítal zmizet a získával na sociálních sítích stále větší popularitu, dokud se neobjevila věrohodná alternativa.

A tak – bingo! Fantastické tvrzení, že skupina amatérů dokázala lokalizovat a vyhodit do povětří potrubí hluboko na dně oceánu, bylo vyvráceno.

Minulý týden deník Washington Post informoval, že nejmenovaná evropská zpravodajská služba varovala Bidenovu administrativu před chystaným útokem na plynovod Nord Stream tři měsíce před jeho uskutečněním. Podle [této zprávy](#) provedl „tajnou“ operaci malý tým vyslaný ukrajinskou armádou – opět jednající, jak bylo zdůrazněno, bez Zelenského vědomí.

Deník Post uvedl, že „úředníci z několika zemí“ potvrdili, že USA obdržely varování předem.

Bílý dům lhal?

Tento příběh vyvolává řadu velmi znepokojivých otázek – a zdá se, že média nemají zájem se jimi zabývat.

Pokud je to pravda, znamená to v neposlední řadě, že Bidenova administrativa po celé měsíce nehorázně lhala, když propagovala výmysl, že útok provedlo Rusko. Bílý dům a evropské metropole vědomě klamaly západní média a veřejnost.

Pokud se Bidenovi úředníci skutečně spikli, aby udržovali velkou lež o tak významném aktu

průmyslového teroru – který způsobil nevýslovné škody na životním prostředí a přispívá k rostoucí recesi v Evropě – jaké další lži ještě říkali? Jak lze věřit čemukoli, co tvrdí o válce na Ukrajině, například kdo je zodpovědný za zničení přehrady Kachovka?

A přesto se zdá, že západní média, která byla podle tohoto nového svědectví měsíce klamána, to vůbec nezajímá.

Pokud Washington věděl o chystaném teroristickém činu, který byl namířen proti evropským zdrojům energie stejně jako proti Rusku s jadernými zbraněmi, proč nezasáhl?

Média o této nové verzi z velké části informují jako o bezmocných USA, které nejsou schopny zabránit Ukrajincům vyhodit do povětří ropovody.

Washington je však jedinou světovou velmocí. Ukrajina je na jeho podpoře zcela závislá – finančně i vojensky. Pokud by USA svou podporu stáhly, Ukrajina by byla nucena zahájit mírová jednání s Ruskem. Myšlenka, že Washington nemohl útoku zabránit, není o nic věrohodnější než tvrzení, že skupina jachtařských nadšenců vyhodila do povětří plynovody.

Pokud je tato nejnovější zpráva pravdivá, Washington měl páky k zastavení útoku na evropskou energetickou infrastrukturu, ale nejednal. Podle jakéhokoli rozumného hodnocení by se mělo mít za to, že si zničení ropovodů přál, a to navzdory ničivým následkům pro Evropu a životní prostředí.

A za třetí, na základě těchto údajů Ukrajina – nebo alespoň její armáda – prokázala, že je schopna spáchat i ten nejodpornější teroristický čin, a to i proti svým spojencům v Evropě. Proč by měl nyní někdo, a nejméně média, tak odmítavě přistupovat k ruským tvrzením o ukrajinských válečných zločinech, včetně zničení přehrady Kachovka?

„Hodní nacisté

Pravdou však je, že západní média se důsledky této poslední zprávy nezajímají o nic víc než Hershova předchozí zpráva – ne, pokud to znamená, že se z USA a jejich spojenců stanou ti špatní. O příběhu se informovalo jen zběžně a bude uložen do archivu jako další díl skládačky, na jejímž řešení nemá nikdo zájem.

Úkolem západních médií v zahraničních záležitostech je podporovat narativ, který z našich vůdců dělá dobré lidi, kteří dělají, co je v jejich silách, ve špatném světě, který je nutí k obtížným, někdy morálně kompromitujícím rozhodnutím.

Ale co když Biden a Zelensky ve skutečnosti nejsou hrdinové, nebo dokonce dobří lidé? Co když jsou stejně neuctiví, stejně bezcitní a nelidští jako zahraniční vůdci, které tak ochotně odmítáme jako „nového Hitlera“? Jde jen o to, že se jim dostává mnohem lepšího public relations ze strany našich komplikovaných médií.

Zprávy o zničení přehrady Kachovka a plynovodu Nord Stream poukazují na dvojí problém: západní vůdci a jejich spojenci mohou být zapleteni do nejstrašnějších zločinů, ale málokdy si můžeme být jisti, protože naše média jsou tak odhodlaná to nezjistit.

Tento týden deník New York Times na svých stránkách konečně přiznal něco, co on i ostatní západní média kdysi otevřeně přiznávali, ale od ruské invaze to považovali za tabu: ukrajinská armáda je zaplavena neonacistickými [symboly](#).

Nicméně i když deník připustil, co dříve odsuzoval jako „dezinformaci“, kdykoli se objeví na

sociálních sítích, New York Times trval na absurdním rozlišení.

Ano, noviny souhlasily s tím, že ukrajinští vojáci se hrdě zdobí nacistickými znaky. A ano, velká část širší ukrajinské společnosti si připomíná nechvalně známé nacistické postavy z druhé světové války, jako byl Stepan Bandera. Ale ne, hojné používání nacistických symbolů na Ukrajině neznamená žádnou náklonnost k nacistické ideologii.

Takto argumentuje západní publikace, která zároveň vzala vážně tvrzení, že rocková hvězda Roger Waters je antisemita, protože na svém čtyři desetiletí starém albu The Walls zpívá skladbu, v níž je fašistický diktátor... oblečený jako fašistický diktátor.

Watersův skutečný zločin spočívá v tom, že nyní, když byl Jeremy Corbyn vyloučen z Labouristické strany, je nejviditelnějším zastáncem práv Palestinců v západním světě.

Pokud jsou New York Times a ostatní západní média ochotna udělat z ukrajinských nacistů člověka, který vypadá dobře, co dělají pro Bidena, Zelenského a evropské lídry?

Jedno víme jistě: odpověď nemůžeme hledat v západních médiích.

AUTOR: Jonathan Cook

[ZDROJ](#)

Překlad: zvedavec.news